

Baskılara karşı ne yapmalı?

Adli yardım tekniği

- Yürüyüşlerde
- Polis saldırılarında
- Tutuklamalarda
- Karakolda

Baskı 2005 / 2006

Baskın esnasında ne yapmalı?

Sakin olunmalı!

Her felaket planının temel kuralı budur. Senin tutuklanmanın veya hazırlık soruşturmanın bir felakete dönüşmemesi için bizim de temel kuralımız budur.

Siyasi olarak aktif faaliyette bulunan herkes, ister anti-faşist, anti-nükleer eylemci, anti-militarist, komünist veya anarşist olsun; sömürüye ve zulme karşı mücadele edenler, yürüyüş ve diğer eylemler esnasında gözaltına alınabilir, bildirilerine ve gazetelerine el konulabilir, evi aranabilir; bu nedenle bunların yanında ceza kararlamalarını ve davaları hesaba katmalıdır.

Kapitalist devletin bize asgari oranda sunduğu düşünce özgürlüğü, örgütlenme özgürlüğü ve gösteri hakkı dahi sürekli olarak çıkartılan yeni yasalarla sınırlandırılıyor.

Solun gitgide güç kaybetmesi, devlet baskılarının da aynı oranda azalması anlamına gelmiyor. Tam tersine; çünkü güçlü bir direniş beklemeyen devlet makamları, güçlü kitle hareketlenmelerinin olduğu dönemlerde göze alamadıkları kriminalize etme çabalarını artık uygulayabiliyorlar. Onların bu sindirme çabaları ve kriminalize etme stratejileri, bizim kendi tecrübemizi kıramadığımız ve birlikte örgütlenemediğimiz ölçüde etkilidir.

<Durumun ciddileştiği durumda> ilk kuralı uygulayabilmenin iyi bir önkoşulu güvendir. Ne ilahi güce, ne kadere, ne de Ying ve Yan'ın (iyi ve kötünün) ayrılmazlığına güven; zor durumda kaldığında sana sahip çıkan ve polis ve savcılık karşısında senin gibi susmasını bilen yoldaşlarına güven!

Yürüyüşlerde uyulması gereken temel kurallar

Tabi ki her yürüyüş farklıdır. Çoğu zaman kendimize şunu deriz; <Yürüyüşte zaten birşey olmaz.> Ve çoğu zaman da bunda haklıyız. Ancak, sadece bir <gezi>-yürüyüşüne dahi katılsak bazı temel kaidelerin dikkate alınması gerekiyor; çünkü bu tür yürüyüşlerin de geçmişte polisin saldırısına maruz kaldığı biliniyor.

Yürüyüşe giderken

Mümkün olduğu ölçüde yürüyüşlere ve başka eylemlere tek başına gitme. Tanıdığın ve güvendiğin insanlarla birlikte yola çıkmak sadece daha eğlenceli değil, aynı zamanda daha güvenlidir. Birlikte yola çıkmak ve olay yerini birlikte terk etmek en uygun olanıdır. Grupla birlikte daha önceden belli durumlarda sergilenmesi gereken tavırların konuşulması da çok faydalıdır. Burada kişilerin korkuları ve tereddütleri esas alınmalıdır. Yürüyüş esnasında grup, mümkün olduğu kadar bir arada kalmalıdır.

Uygun bir kıyafet seç kendine. Seçtiğin ayakkabılar rahat olmalı ve gerektiğinde hızlı koşabilmelisin. Yanına önemli ayrıntıları not edebileceğin kağıt ve kalem al (bk. hafıza protokolü).

Yanına bir telefon kartı ve birkaç Cent para al. Üzerinde paran olmasa dahi gözaltına alındıktan sonra polis sana iki telefon hakkı tanımak zorunda; ama üzerinde biraz paranın bulunması daha güvenlidir. Sürekli olarak kullanman gereken ilaçlar varsa bunlardan yeterli miktarda yanında bulundur. Gözlük, lensten daha uygundur. Kişisel notlarını ve adres defterlerini evde bırak. Nelerin mutlaka gerekli olduğunu iyi düşün. Gözaltına alındığın taktirde herşey polisin işine yarayabilir. Uyuşturucu türleri ne yürüyüşlere götürülmelidir ne de yürüyüş öncesinde tüketilmelidir; ayık olman ve her an karar verebilme durumunda olabilmen gerekir. Fotoğraf makinesine de ihtiyacın olmaz. Böyle bir durum hatıra fotoğrafları için doğru yer değildir. Yürüyüşün ve polis davranışlarının belgelenmesi tecrübeli ve bu iş için belirlenmiş gazeteci veya yürüyüş gözlemcilerine bırakılması en doğrusudur. Gözaltına alındığın taktirde bu fotoğraflar zaten ancak karşı tarafa yararlı olur! Cep telefonunu da evde bırak. İlla da <yürüyüşe birlikte götürmemiz gerekiyor> diye düşünüyorsanız o zaman olası tehlikelerin bilincinde olmanız ve bunları en asgari düzeye düşürmeniz gerekiyor: Numaraların kaydedilmemesi (numaraları evde veya güvenli bir yerde başka bir şeye kaydedin ve numaraları cep telefonlarınızdan silin), mesajların silinmesi ve telefon etmediğiniz sürece şarjın ve kartın telefondan çıkartılması (yerinizin tespit edilmemesi ve konuşmalarınızın dinlenmemesi için tek güvenli yöntem) mutlaka önemli kurallardır. Fakat şunun bilincinde olmanız gerekir; günümüzde teknik imkanlar (örneğin; silinmiş numaraların tekrar oluşturulması) hilelerle doludur ve bu olanakların kestirilmesi çok zor.

Araştırma-İlişki Komitesi (EA - Ermittlungsausschuss)

Yürüyüşlerde genelde telefon numarası bildirilen veya el ilanı olarak dağıtılan bir EA (Araştırma-İlişki Komitesi) vardır. EA, ilk etapta gözaltına alınanlarla ilgilenip onlara avukat temin eder. Birisi gözaltına alındığı zaman EA ile irtibata geçmeli. Bir gözaltı şahidi olduysan gözaltına alınanın ismini öğrenmeye çalış. Gözaltına alınana yardım edilebilmesi için olayı EA'ya bildir. Gözaltına alınıp ardından serbest bırakılanalar doğrudan EA ile irtibata geçip bir hafıza protokolü yazmalıdır.

Eğer aylar sonra bir dava açılacaksa, daha önceden yazılmış bir hafıza protokolü faydalı olabilir. (Polis de herşeyi kendi dosyalarında yazılı bulunduruyor!) Saldırıları şahit olanlar da hafıza protokolleri hazırlamalıdır. Bir hafıza protokolünün mutlaka içermesi gereken bilgiler şunlardır: Saldırının mekanı, zamanı ve biçimi (gözaltı, dayak, sürüklenme), ilgili kişinin ismi, şahitler, saldırıların sayısı, hangi birime mensup oldukları ve görünüşleri ('bıyık'lı olup olmadığı o kişinin tanımı için yeterli değildir). Böyle bir hafıza protokolü sadece EA komitesinin çalışmaları içindir. EA yoksa eğer, güvenli bir şekilde bu protokolü saklayın.

Saldırılarda

Paniğe kapılma. Derin nefes al, ayakta dur ve diğerlerine de senin gibi davranmalarını söyle. Hemen birbirinize kenetlenin, bu mümkün olmazsa yavaşça ve düzenli bir şekilde geri çekilin. Bunları yaptığınız takdirde sana ve arkadaşlarına karşı saldırılarda polis başarılı olamaz, grubu dağıtamaz, ayrıca yaralıların ayak altında kalmaları engellenir.

Yaralanmalarda

Yaralılara yardımcı ol. Sen veya çevrende birinin yaralanması durumunda yürüyüş sıhhiyecisine git ve saldırılarından korunma(sını) sağla. Sıhhiyecinin bulunmaması durumunda arkadaşlarınla birlikte yaralının taşınmasına yardımcı ol. Hastane aramak zorunda kalırsan, olabildiğince uzak bir hastane bul ki, yürüyüş ile bağlantı kurulmasın. Önemli nokta şudur; hastanede de olayla ilgili bilgi vermeyin. Hastaneler çoğu kez polisle işbirliği yapmış ve bilgiler aktarmıştır. Sağlık sigortandan dolayı gerçek kimlik bilgilerini vermen gerekiyor. Bunun dışında hiçbir bilgi verme veya <evde düşüm> de.

Gözaltılarda

Gözaltına alındığında, varlığını hissetir (bağır), ismini ve mümkünse hangi kentten geldiğini bağır ki gözaltına alındığına dair bilgi EA'ya ulaştırılsın. Kaçmanın mümkün olmadığını anladığında en kısa zamanda sakinleşmeye çalış. Ve en önemlisi; artık hiçbir kelime söylemiyorsun! Serbest bırakıldıktan sonra hemen EA ile irtibata geçiyorsun. Evine geri döndüğünde gözaltına alınmanla ilgili herşeyi not ediyorsun; meseleyle ilgili hatırladığın herşeyi, özellikle şahitlerin isimlerini not et. EA, dava grubu, Bunte Hilfe veya Rote Hilfe ile irtibata geç.

Nakil'de

Toplama yerlerine veya karakola giderken gerekli gödüğünde diğer tutuklularla yasal haklarınız üzerine konuş. Bu konuşmalarda <şunu yaptık bunu yaptık> denmemelidir! İçinde iyi bir his olsa da aranızda bir muhbirin bulunması mümkün. Başkalarına sahip çık ve onlar beceremezlerse, senden daha kötü durumdalarsa, sorumluluk göster. Bu seni de rahatlatır. Hiçbir şey söylememenin yararlı olduğunu anlat onlara. Diğer gözaltına alınanlarla isim ve adres alış-verişi yap. Böylece ilk serbest bırakılan kişi komiteye haber verebilir.

Karakol'da

Kimlik soruşturmasında sadece şahsına ait bilgileri vermeye mecbursun;

isim, soyisim

kayıtlı olduğun adres

meslek (örneğin 'öğrenci', 'işçi')

doğum tarihi ve doğum yeri

medeni durumun (örneğin 'bekar')

vatandaşlık

(bu bilgileri de vermeyebilirsin; ancak böylece onlara senin fotoğraflarını çekmek, parmak izlerini almak ve 12 saate kadar tutmak için bir gerekçe sunmuş olursun – ki bunu, istedikleri zaman zaten yapabilirler. Bunun dışında kimlik bilgilerini vermemen nedeniyle bir disiplin cezasına çarptırılabilir ve birkaç yüz Euro ceza alabilirsin). Hepsi bu kadar! Artık birşey söylememelisin! Ne ailenle, ne okulla, ne çalıştığın şirketle ne de hava durumu ile ilgili; hiçbir şey!

Gözaltına alındıktan sonra iki telefon etme hakkın var. EA'yı veya avukatını araman en uygunu olacaktır. Eğer polis, senin telefon etme hakkını reddederse onu sinirlendir ve ona, kendisi hakkında dava açacağını söyle.

Yaralanman durumunda doktor iste ve rapor al. Serbest bırakıldıktan sonra hemen güvendiğin bir doktor ile temasa geç ve ikinci bir rapor al. Kişisel eşyalarına zarar verildiğinde, zararı yazılı olarak belgelettir. Fotoğraf ve parmak izi alınması durumunda itiraz et ve bu itirazı protokola yazdırmaya çalış. Hiç bir şey imzalamama!

Sorgu'da

Onların yalanlarına kanma. Ne korku saçan şiddet eğilimli polislerin seni sindirmelerine izin ver, ne de sempatik görünen polislerin yumuşak sözlerine kulak as. Memurları kandırabileceğini sakın düşünme. Zamanını akıllıca

değerlendirir. Karakolda bulunduğun sürece fikir üretmek bir anlam taşımıyor. Çünkü daha sonra yoldaşların ve avukatlarınla görüşüp herşeyi danışabilirsin. Polis, illa da ifade vermen gerektiğini söylese dahi buna inanma: Söyledikleri herşey yalan! Sorgunun <dışında> bile <zararsız> olduğunu düşündüğün konularla ilgili birşey söyleme, mesela koridorda beklerken. Polisle <siyasi tartışmalara> girme: Gözaltına alındıktan sonra söylediğin herşey ifade niteliği taşıyor!

<Suçlamalarla ilgili benim bir alakam yok> veya <bu tür şeyler asla yapmam> diye düşünüyorsan dahi lütfen çeneni kapalı tut. Kendine karşı yöneltilen suçlamaları hafifletmeye çalışırken bir başkasının durumunu ağırlaştırabilirsin. Suçlanan iki kişiden birinin konuşması delil teşkil eder. Alakasız suçlamalarla ilgili bilgiler bile senin ve başkalarının profilinin oluşturulmasında devletin koruma makamlarına yardımcı olur.

Hem dayanışma gereği hem de ilerde kendine yönelik açılacak olası bir ceza davası bir ceza davası gereği hiç bir şey söylememen, sorguculara da bu tavrını daha önceden belirtmen ve ifade vermeyi baştan reddetmen en doğrusudur. Bu, aynı zamanda en basiti ve en rahatıdır. Şahsınla ilgili çoğu kez ilk önce gayet <tehlikesiz> sorular yöneltilir: <Ne zamandan beri ...'da oturuyorsunuz?>; <Arabayla mı geldiniz?>; <Kaçınıcı sömesterdesiniz?>;... Ve, isteksiz de olsa, sohbete katıldığını anladıkları zaman acımasızca sorular sormaya devam edeceklerdir. Artık cevap vermek istemediğini gördükleri zaman da şöyle davranacaklardır: <XY ile birlikte kaldığını söyleyen ne olur yani?>; <Bunu bana niçin söylemek istemiyorsunuz?>; <Arabanın kimin olduğunu zaten öğrenebiliriz, bunu bize söylememeniz sadece zamanımıza mal oluyor.> vs., vs. Sohbete bir kere katıldın mı rahat vermeyeceklerdir.

Ancak en baştan itibaren her polisin de anlayabileceği bir şekilde ifade vermeyeceğini söylediğinde durum değişir: Sordukları her ama her soruya bozuk bir plak gibi <ifade vermiyorum!> demelisin. <Dışarda yağmur yağıyor mu?> - <İfade vermiyorum!>; <Sigara/kahve istermisiniz?> - <İfade vermiyorum!>; <Başka birisiyle konuşmak istermisiniz?> - <İfade vermiyorum!>...

Korkma, kimse senin deli olduğunu düşünmez; karşılarında bir deli varmış gibi davransalar da. Aksine, karşıdaki, gayet ciddi olduğunu, oyuna gelmeyeceğini ve nasıl davranılması gerektiğinin bilincinde olduğunu hemen anlayacak ve pes edecektir. Sorgu burada sona erecek ve seni belki de salacaklardır.

DNA-Analizi için biyolojik materyalin alınması

Ceza muhakame usulüne göre sizden biyolojik materyal alma hakları var; alkol ve uyuşturucu testi için kan ve DNA-Analizi için tükürük. Kesinlikle kabul etmeyin! Etmediğiniz taktirde mahkeme kararı almaları gerekiyor ve buna karşı da itiraz etmeniz lazım. Böyle durumlarda mutlaka Rote Hilfe, başka adli yardım gruplarıyla veya avukatlarınızla irtibata geçin. Kanınızı ancak bir doktor alabilir. Tükürüğünüzü polis, pamuklu bir çubuk ile de alabilir. Alınmasına fiilen yardımcı olmaya mecbur değilsiniz. Fakat şiddet kullanarak da alabilirler. Dirediğiniz taktirde <infaz memuruna karşı koyma> gerekçesiyle size karşı ceza davası açılabilir.

Tükürüğünüzün alınması ve DNA-Analizi (materyalin laboratuvarında değerlendirilmesi) arasında fark var. Kabul etmediğinizde (ki etmiyorsunuz) analiz için mahkeme kararı almaları gerekiyor.

Tükürüğün alınması ve DNA-Analizi gelecekteki hazırlık soruşturmalarında da kullanılabilir. Bu <genetik parmak izi>, merkezi gen arşivlerine kaydediliyor.

Bir seferlik tükürüğünüzün veya kanınızın alınması ömür boyu peşinizi bırakmayacak; bunun bilincinde olun!

Sonradan alınan DNA

Hüküm giymiş insanlardan da tükürük alınabiliyor ve DNA-Analizi yapılabilir. Bu durumda elde edilen <genetik parmak izi>, gen arşivlerine kaydediliyor. Bu uygulamaya, suçlunun tekrar suç işleme tehlikesini gerekçe olarak gösteriyorlar. Tükürük veya kanın alınması için sizi evinize gelen bir mektup ile çağırarak olurlarsa hemen bir adli yardım grubu ve avukatlarımızla irtibata geçin!

Bütün bu olası durumlarda şunu unutmayın: İfade vermeyin, imza atmayın! Ve kesinlikle tükürük ve kanınızın alınmasını kabul ettiğinizde dair hiç bir evrak imzalamayın! Tükürüğün alınmasına ve DNA-Analizin yapılmasına karşı kesinlikle itiraz edin ve itirazınıza dair protokol hazırlatın. Ama hiç bir şey imzalamayın! Stres yaratın, mahkeme kararı ve avukatımızı isteyin!

Seni serbest bırakma mecburiyetindeler

- Kimlik tespiti gereği gözaltında:

Kimlik bilgilerini verdikten sonra ve kimliğin yanındaysa seni hemen serbest bırakmaları gerekiyor. Verdiğin bilgilerin doğru olup olmadığını kontrol etmek için seni 12 saate kadar tutabilirler.

- Suç şüphelisi olarak gözaltında:

Suç şüphelisi olarak gözaltına alındığında en geç ertesi akşam saat 24'te (en fazla 48 saat sonra) serbest bırakılman gerekir. Hakime çıkarılırsan ve hakim tutuklama kararı (sadece ağır suçlarda ve kaçma veya suç izlerinin yok edilme tehlikesi bulunuyorsa 6 aya kadar veya daha fazla) veya <seri mahkeme> talimatı verirse durum değişir.

Önleme Tutuklanması Unterbindungsgewahrsam / Schutzhaft

90'lı yıllarda bazı federal eyaletler, Nazi döneminde de uygulanan Önleme Tutuklanmasını

(Vorbeugehaft/Schutzhaft, Unterbindungsgewahrsam) yeniden uygulamaya koydular. Polise göre eğer <göstergeler tahminleri doğruluyorsa> bir suç veya düzene aykırılık eylemi işlemeyi önlemek için seni hapse atabilirler. Eyalete göre bu 4 gün ve 2 hafta arası değişiyor, sözde tehlike sona erene kadar; mesela yürüyüşün sonuna kadar. Yani bir suç işlemiş olman gerekmiyor. Polisin, sadece bir şey yapabileceğini tahmin etmesi yeterlidir. <Anında> bir

mahkeme teftişi yapılması gerekir; en geç 48 saat sonra. Eğer bunu bu süre içinde beceremezlerse seni serbest bırakmaları gerekiyor. Mahkemece yapılan bu sorgu maskaralıktan başka bir şey değil: Sıradan bir davada kanıtlar ve şahitlerle bile savunma zor iken, bu tür sorgularda savunma resmen imkansızlaşıyor. Kanıt yok. Polisin ifadeleri karşısında senin sözün. Ve hakimlerin kime inanacağını tahmin edebilirsin herhalde. Ayrıca, bu baskılar altında verdiği ifadeler daha sonraki ceza davalarında sana karşı kullanılabilir! Bu durumda da yapman gereken: Dayan ve ifade verme. En geç yürüyüşten sonra seni serbest bırakmaları gerekiyor ve yoldaşlarıyla, adli yardım gruplarıyla ve avukatlarıyla birlikte sakın bir kafayla yaşadığın gözüaltına karşı nelerin yapabileceğinizi düşünebilirsiniz.

Seri mahkemeler

1994/1997 senelerinden beri sözde <hızlandırılmış davalar> ve <ana dava hapis>leri var. Bunlar <yolcu zorba>lara, yani göstericilere <ufak suç>lardan (en yüksek ceza 1 yıl) dolayı dava açabilmek için uygulamaya konulmuştur. Gözüaltına alınıyorsun ve ardından hemen tutuklanıyorsun (en fazla 1 hafta). Bir kaç gün aradan geçtikten sonra kısıtlanmış savunma hakkıyla ve sana hazırlanma olanağı sunulmadan dava açılıyor.

Bu dahi ne yapmamız gerektiğini gösteriyor: Seri mahkemelere kesinlikle fiilen katılmıyoruz. İfade vermiyoruz, işbirliği yapmıyoruz. Böyle bir durumu ancak <soğuk bir yağmur>dan geçer gibi geride bırakabilirsin. Savunman dahi yok! Bazı istisnaları gözardı edersek, seri mahkemelerde ancak tecil edilebilir ceza veya para cezaları verilebildiği için, bir mahkemeden çok maskaralık olan bu davadan sonra tahliye olursun. Ardından nefes alıp düşünebilirsin ve yapılacakları konuşabilirsin. Bir hafta içinde yasal yollara başvurursan <gerçek> davaya da rahatça hazırlanabilirsin.

Ana dava hapsinde bulunduğu seri mahkemenin önlenmesi ve tahliye olman için avukatınla irtibata geçmeye çalışmalısın. Tabi avukatınla birlikte de seri davasına girebilirsin ancak bu tür davalarda savunma pek mümkün olmuyor. Ama avukatın yanında bulunmadığı takdirde dava dilekçeleri vb. şeyler kesinlikle sunmamalısın.

Mahkeme bunu nasıl yapacağını sana anlatmış olsalar dahi! Ve kesinlikle <savunma şahitlerinden> söz etmemelisin: senin lehine bir durum oluşmaz ve şahitleri de işin içine çekmiş olursun. Tecrübeler göstermiştir ki, avukatsız sanıklar tarafından adları verilen şahitler hakkında da hem aynı dava açıldı hem de <yalan yere yemin etmekten> ikinci bir dava açıldı. Yani: Dilekçe verme, şahitlerin isimlerini söyleme!

Ev araması

Tutuklamalardan ve büyük eylemlerden sonra veya devlet baskıları çerçevesinde evlerin aranması sık sık yaşanan ve sıradışı olmayan olaylardır. Zorunlu olan ve savcılık tarafından çıkartılan arama emri çoğu kez <eli kulağında tehlike> gerekçesiyle bulundurulmuyor.

Ev araması devletin en alçak saldırılarından birisidir: asıl olarak sana karşı kullanabilecek bir şeyler bulmaya çalışırlar. Bunun dışında evini basarak seni aşağılamaya, moralini kırmaya ve senin üzerinde baskı oluşturmaya çalışırlar. Onlara en iyi şekilde sakın bir kafayla karşı koyabilirsin! Sabah seni erkenden kaldırdıklarında ilk önce ayılıp kendine gelmen gerekiyor. Kendine bir kahve yap, tuvalete git...

Evine bir kere girdiler mi aramayı zaten engellemezsin. Ama felakete dönüşmemesi için bir şeyler yapabilirsin: En önemlisi: İfade verme, kendinle ilgili bir şey söyleme, mesela aramaların kaynağı olan suçlamalarla ilgili.

Yürüyüş veya büyük olaylardan önce, mesela devrimlerden önce evini iyice temizlemelisin (esrarı ve sigortayı dolandırdığına dair makbuzları!) ve <sakıncalı> bulunan bildirilerden zaten birden fazla örnek evinde bulundurmamalısın (<Dağıtım> ile suçlanabilirsin). Yine de seni suçlayabilmek için bir şeyler bulacaklarsa; meseleyle ilgili bir şey söyleme! <Benim değil> vb. şeyler de söyleme, hiç bir şey söyleme!

Şahitler bulmaya çalış, arkadaşlarını ara ve telefonu açık halde masanın üstünde bırak ki aradığın kişi nelerin olduğunu duyabilsin. Eğer mümkünse avukatını bilgilendir. Arama emrini sana göstermelerini ve bir kopyasını iste.

<Eli kulağında tehlike> gerekçesiyle arama yapmak istiyorlarsa, aramanın sebebini ayrıntılı olarak öğrenmeye çalış ve aradıkları neyse bir kağıta not et. Memurların isimlerini ve numaralarını not et. Şikayetinin protokol edilmesini iste. Niçin şikayet ettiğini açıklamaman gerekmiyor. Aranana her odada senin de bulunma hakkın var. Ondan dolayı odaların teker teker aranmasını iste. Bir şeye el koyacak olurlarsa, el konulan malzemelerle ilgili listeyi iste, ama imzalamama! Eğer hiç bir şey almadysalar bunun belgesini iste.

Gittikleri zaman ayrıntılı bir hafıza protokolü hazırla. EA, dava grubu, Bunte Hilfe veya Rote Hilfe'yi ve avukatını bilgilendir. Ardından en iyi arkadaşını davet et çünkü böyle bir olaydan sonra sinirlerin bozuk olur ve herkesin birisine dertlerini anlatmaya hakkı ve ihtiyacı var!

Celpname (davet)

Herhangi bir eylem veya yürüyüşten dolayı haftalar, hatta aylar sonra sanık veya tanık olarak polis ve savcılık tarafından çağrılabilirsiniz. Böyle bir durumda EA'yi, Bunte Hilfe'yi veya Rote Hilfe'yi haberdar etmeli ve bir avukat bulmalısınız.

Genel olarak bu aşamada mesele kamuoyuna açılmalı, siyasi protestolar örgütlenmeli ve dayanışma çağrısı yapılmalı.

Ama bir celpname kesinlikle paniğe yol açmamalı, avukatına kendi yoldaşlarından daha fazla güvenme ve devlet güçleriyle işbirliği yapmasına teşvik etme. Burada da tavrımız; sakın olmak - direnişi örgütlemektir! Devlet baskılarına maruz kalanlar sindirilemediği ve kamuoyunda büyük tepki yaratılabildiğinde devlet, şimdiye kadar her zaman takipten vazgeçmekten yana olmuştur!

Zanlı/Sanık olarak ifade vermeyi reddetmek

Bir zanlı (hazırlık soruşturmasında kullanılan terim) veya bir sanık (ceza mahkemesinde kullanılan terim) olarak davanın her aşamasında ifade vermeyi reddetme hakkın vardır. Takibatın başlamasının hemen ardından bunu yapmalısın ve gözaltına alındıktan sonra, ev araması ve sorgu sırasında <meseleyle ilgili> tek bir kelime söylememelisin! Polis tarafından çağırıldığında gitmeye dahi mecbur değilsin. Savcılığa ve soruşturma hakimine (ve tabi kendi mahkemene) gitmek zorundasın ancak birşey söylemeye mecbur değilsin. Daha sonra <siyasi> veya <meseleyle ilgili> bir açıklama yapmak istiyorsan bunu uygun zamanda sakince yoldaşlarınla, Rote Hilfe'yle ve avukatınla danışabilirsin.

Şahit olarak ifade vermeyi reddetmek

Şahit olarak da polise veya savcılığa birşey söylemeye mecbur değilsin! Polise gitmeye mecbur değilsin ancak savcılığa ve hakime gitmek zorundasın, çünkü gitmediğin taktirde seni tutuklayıp zorla götürebilirler. Eylemin hemen ardından, davanın ilk aşamasında, ev aramasında veya sorguda; zanlılarla, dava grubuyla, Rote Hilfe'yle ve avukatlarla görüşmeden verilen her ifade yanıltır ve senin ve başkaları için zararlıdır. Ne ile tehdit ederlerse etsinler, sana söz verseler dahi; mutlaka susmalısın. Bu aşamada senin <lehinde> olacak veya <zararsız> ifadeler yoktur! Bu değirmenin içinden çıkabilmenin en kolay ve en hızlı yolu hiç bir yez söylememektir (bkz. <sorguda>). Seni daha sonra şahit olarak savcılığa veya mahkeme davasına çağırarak olurlarsa hangi ifadelerin senin veya başkalarının aleyhine olup olmayacağını önceden başta sanıklar olmak üzere diğer ilgili kişilerle danışmalısın. Devletin koruma mercileri, politik davalarda tek tek kişileri suçlu gösterdikleri ve yargıladıkları ve gittikçe daha fazla baskı uyguladıkları için (mesela direniş bağlantılarının araştırılması, bireylerin kolektiflerin içinden koparılıp dayanışmanın engellenmesi, bölmek ve teslimiyet dayatmak vs.) mahkeme davalarında şahit olarak sergilenebilecek tek doğru tutum; tutarlı olarak ve olabildiğince ifade vermeyi reddetmek. Şahitlikten muaf olma hakkı (mesela bir akraba olarak ve buna nişanlılar da dahildir) bulunmadıkça genel olarak ifade verme zorunluluğu vardır ve disiplin cezası veya zorlayıcı tutuklama (beugehaft) ile hükmünü geçirebilir.

<55. Madde>

Bazı konularda kendi aleyhinde şahadet etmemek için sorulara cevap vermeme hakkın bulunmaktadır; susma hakkını (55. Madde/§ 55 StPO). zorlayıcı tutuklamaya (Beugehaft) maruz kalmamak için bazıları tarafından öneriliyor. Ancak ifade vermenin neden senin aleyhinde olduğunu anlatmaya mecbur olduğun için genel olarak ifade vermiş kadar soruya cevap vermiş oluyorsun. Aksine böylelikle karşı tarafa daha fazla bilgi vermiş oluyorsun. Ayrıca bazı sorularda aleyhinde bir durumun oluşmasını engellemek mümkün olmuyor. Bu <taktikle> bu sorulara cevap vermen gerekiyor ve konuşmaya başlamış oluyorsun. Ve pratiğe baktığımızda böyle bir durumda kimsenin gidişatı belirleyemediğini görüyoruz. Nasıl olsa böylece devletin koruma mercilerine istedikleri teslimiyeti göstermiş oluyorsun ve belki de şahit ve sanık grubunun içinde bölünmeye yol açıyorsun. böylece ortak bir dava stratejisi imkansızlaşıyor. <Kendi aleyhinde şahadet etmemek için susma hakkıyla> işin içinden sıyrılmaya çabaları konusunda sizi uyarıyoruz!

Zorlayıcı Tutuklama (Beugehaft)

Şahit olarak (şahitlikten muaf hakkına veya susma hakkına sahip değilsen) ifade vermesi gerekirken bunu yapmıyorsa **beugehaft**'ı gözönünde bulundurması gerekiyor. Bu araçla ilk etapta ifadelerin verilmesi dayatılıyor. Ancak zaten ifade vermeyeceğini bildikleri bazı inatçılara karşı **beugehaft**'ı eziyet ve baskı uygulaması olarak kullanıyorlar. **Beugehaft** uygulaması en fazla 6 ay sürebilir ve birkaç kez kısa süreli ve aralıklı olarak da uygulanabilir. Ancak toplam süresi 6 aydır. Bu uygulamayla bazen savcılık tehdit eder; ancak bu durumda da sakın olunmalı! Sadece hakim **beugehaft** kararı verebilir, savcılık değil! Olası bir beugehaft uygulaması öncesi genel olarak hazırlık yapma, kampanya planlama, kirayı bulma, işyerinde veya okulda konusunda yaratabilecek sorunları asgari düzeye düşürme vs. imkanı vardır. Böyle bir durumla karşı karşıya gelme durumu olanlar mutlaka Rote Hilfe'yle irtibata geçmelidirler.

Beugehaft'ta olanları yalnız bırakmayız!

Ceza kararnamesi

Bir eylemin şüphelisi olarak dava yerine bir ceza kararnamesi ile de karşı karşıya kalabilirsin. Bir ceza kararnamesi davasız bir hükümdür. Zaman kazanmak ve kendini bilgilendirmek için herşeye rağmen iki hafta içinde formül kullanmadan itiraz dilekçesi yaz (<Hiermit lege ich Widerspruch gegen den Strafbefehl mit dem Aktenzeichen ... ein>). İtiraz için bir sebep göstermen gerekmiyor ve göstermemen daha doğrudur. Zaman kaybetmeden EA, Rote Hilfe veya Bunte Hilfe ile veya gerekirse dava grubuyla ve aynı eylemden suçlanan diğer şüphelilerle irtibata geç. Avukatın gerekli olup olmadığını birlikte düşünebilirsiniz. İtiraz, davanın her aşamasında (duruşma sırasında dahi) geri çekilebilir. İtirazı geri çekmediğin taktirde sıradan ilk merciden dava açılır ve ceza kararnamesi sadece iddianame işlevi görür. Önemli olan iki haftalık süreyi dikkate alman; aksi taktirde ceza kararnamesi kesinleşir! İki haftalık süre içinde (mesela tatilden kaynaklı) evde olmadığın için haberdar olmadıysan dönüşünden sonra hemen mahkemeye irtibata geçip bunu bildirmen ve kanıtlaman gerekiyor

Anayasayı Koruma Örgütü (VS)

Bir ceza davasıyla karşı karşıya olduğunuzda VS'in (Anayasayı Koruma Örgütü) <sevimli baylarıyla> karşılaşabilirsiniz ve onlar size muhbirlik teklif edebilirler (sözde, davanın kapatılmasını veya cezanın hafifletilmesini sağlayabilirler, ancak bunun ne bir yasal zemini ne de garantisi vardır).

VS'in, seni bir konuşmaya zorlaması için yasal bir imkanı yoktur. Bu nedenle onlarla konuşma! Bilgi verme! Gitmelerini söyle, uzaklaş, evinden at ve çevredekilerine kim olduklarını söyle! Ardından hemen bir hafıza protokolü ve tip tarifi hazırla! En yakın adli yardım grubuna git ve VS'in çabalarını kamuoyuna açıkla. Edinilen tecrübeler gösteriyor ki; bu, baş ağrısından kurtulmanın tek yoludur!

Siyasi nedenlerden kaynaklı adli kovuşturma ve yabancılar yasasına yansımaları Hazırlık soruşturması sırasında dahi (yani karardan önce) yabancılar polisi seni sınır dışı etmeye çalışabilir. Bunun koşulu da <ağır> bir suçun işlenmiş olmasıdır, örneğin haneye ağır tecavüz. Ancak bir avukatın dahil edilmesi çoğu kez bunu başarıyla önleyebilir.

Alman pasaportuna sahip olmayanlar için destekçi gruplarının ve avukatın yardımı olduğundan daha da önemli! Sınır dışı tehlikesinin en büyük olduğu an mahkeme kararı sonrasıdır.

Sınır dışı karşısında en sağlam güvenliğe iltica dilekçesi kabul edilmiş veya işkence yahut idam tehlikesinden dolayı katlanma almış mülteciler sahiptirler; onlar, Avrupa İnsan Hakları Anlaşması ve Cenevre Mülteciler Anlaşması'nın koruması altındadırlar ve bundan dolayı da sınır dışı edilmeleri yasaktır. Fakat siyasi işbirliği, örneğin Almanya ve Türkiye Cumhuriyeti arasında olduğu gibi bu sahada da pratik ve hukuksal aykırılıklara yol açmıştır.

Almanya'da illegal yaşayanlar, örneğin iltica davası hukuksal olarak sonuçlanmış ve katlanma dahi alamamış olanlar bu tehlikeyle en fazla karşı karşıya olanlardır. Böyle durumlarda tutuklamanın ardından avukat yardımıyla hemen ikinci bir iltica başvurusu yapılmalıdır. Böylece olası sınır dışı geciktirilebilir ve atılması gereken adımların düşünülebilmesi için zaman kazanılmış olunur. Politik faaliyetlerden dolayı bir yandan adli kovuşturmadan yargılanma mümkünatı gittikçe artıyor, diğer yandan ise böylece yeni iltica sebepleri oluşuyor. Bundan dolayı vatanında olduğu ülkede militan olarak bir ceza davasından suçlandığın iltica dilekçesinde sebep olarak gösterilebilir.

(Son paragraf kısaltılmış olarak alınmıştır: Tübingen Adli Yardım Grubu)

Maddi destek için nasıl başvururum

Devletin baskılarına karşı maddi hasarların birlikte karşılanmasını sağlıyoruz (bk. tanıtım). 2005'ten bu yana destek verilmesi gereken davaların işlemleri bölge gruplarımız tarafından yapılıyor. İsmimizi ve evraklarınızı onlara verin. Adreslerimizi internet sitemiz www.rote-hilfe.de'den ve bültenimizin arka sayfasından temin edebilirsiniz.

Bulduğunuz yerde bölge grubu yoksa eğer evraklarınızı direk şu adrese gönderin:

Rote Hilfe e.V. Bundesvorstand

Postfach 3255 | 37022 Göttingen

Başvuru için şu bilgilere ihtiyacımız var:

- İsim, Adres, mümkünse telefon numarası, mutlaka banka hesap numaranız, Banka kodu (BLZ) ve ismi,
- Meselenin politik kategorisi: Gözaltı sebepleri, Hazırlık soruşturması, dava vs..
- Gidişat ve mevcut durum

Rote Hilfe bölge gruplarını şu an bulabileceğiniz yerler:

Berlin, Bielefeld, Bochum-Dortmund, Bonn, Braunschweig, Bremen, Darmstadt, Dresden, Duisburg, Erfurt, Freiburg, Gießen, Göttingen, Greifswald, Hagen-Lüdenscheid, Halle, Hamburg, Hannover, Harburg-Land, Heidelberg, Heilbronn, Jena, Kiel, Köln, Leipzig, Leverkusen, Lübeck, Magdeburg, München, Münsterland-Emsland, Nürnberg-Fürth-Erlangen, Oberhausen, Osnabrück, Plauen, Potsdam, Quedlinburg, Ruhrgebiet/Ost, Schweinfurt, Strausberg, Südhüringen, Wuppertal

<Baskılara karşı ne yapmalı?> broşürünü güncellenmiş olarak her an şu adres altında bulabilirsiniz: www.rote-hilfe.de

Rote Hilfe ile irtibat için:

Bundesgeschäftsstelle | Postfach 3255 | 37022 Göttingen

Tel.: 0551/7708008, Fax: 0551/7708009

e-mail: bundesvorstand@rote-hilfe.de

Roten Hilfe e.V.'a bağış yapmak için hesap numaramız

Kto-Nr.: 19 11 00-462 | Postbank Dortmund | BLZ 440 100 46

Impressum:

V. i. S. d. P.: M. Krause, Postfach 3255, 37022 Göttingen

Kasım 2005

14. Baskı. 187.000 –207.000